

“แม่”

ดร.อุบลวรรณ มีชูชน

แม่เป็นคำแรกที่ลูกพูดได้ และไม่ควรเป็นคำสุดท้ายที่ลูกนึกถึง ในวาระสุดท้ายขององค์พระเยซูคริสต์ พระองค์คิดถึงพระมารดาของพระองค์เมื่อลูกคิดถึงแม่ แม่ย่อมคิดถึงลูก พระนางมาเรียจึงอยู่ที่โคนไม้กางเขน ท่านอยู่ที่อุโมงค์ฝังศพที่ปิดออก และท่านอยู่ในห้องชั้นบน ชีวิตของแม่มีผลต่อลูกและชีวิตของลูกมีผลต่อแม่ ชีวิตของเราทั้งแม่ลูกมีผลต่อคริสตจักร สังคม ประเทศชาติและโลกนี้ยิ่งกว่ามนุษย์คนใด

สิ่งที่ข้าพเจ้าเห็นจากแม่

ดิฉันเรียนรู้จากแม่ด้วยการมองและการฟัง ดิฉันชอบมองแม่ซึ่งเป็นคนเงียบเรียบร้อยพูดเพราะ ดิฉันชอบมองรอยยิ้มของแม่ที่ทำให้ดิฉันไม่กลัวที่จะอยู่ใกล้ ดิฉันชอบมองมือของแม่ที่แสนสวยสำหรับดิฉัน มือแม่เต็มไปด้วยร่องรอยของความรักตามรอยข้อนิ้วที่แตกกระแหงและฝ่ามือก็แข็งหยากกร้าน ดิฉันชอบมองมือนี้ที่ทุกคำคืน เมื่อพ่อยังอยู่แม่จะนั่งทำงานมร่อย ได้แก่ทับทิมน้ำเชื่อมแบบโบราณซึ่งอร่อยกว่าทับทิมกรอบในปัจจุบัน บางทีแม่ก็เก็บมะขามฝักงาม ๆ มาทำมะขามแช่อิ่ม บางทีแม่ก็มูลข้าวเหนียวหน้าปลาแห้ง ข้าวเหนียวเหลืองหน้าแดง ข้าวเหนียวสังขยา ดิฉันชอบดูแม่ที่นั่งหน้าเตาไฟทำหมี่กรอบขาววังให้พวกเรากิน แม่ นั่งทำอย่างใจเย็นขณะที่ลูก ๆ จะใจร้อนรอกินของอร่อยจนน้ำลายสอ บัดนี้ไม่มีการมองอย่างนั้นแล้ว เพราะแม่อายุ 86 ปีแล้ว แม่ได้แต่นั่งยิ้มมองพวกเราทีละคนด้วยความรัก แม่ นั่งฟังลูกคุยแล้วท่านหัวเราะอย่างเบิกบาน บัดนี้พวกเราโตเป็นผู้ใหญ่และแม่ชอบบอกพวกเราเสมอว่าแม่ภูมิใจในตัวลูก ๆ ทุกครั้งที่พบกัน แม่จะพูดว่า แม่เป็นคนแก่ที่ได้รับพรเพราะลูก ๆ กตัญญูต่อท่าน และดูแลท่านอย่างดีในยามแก่เฒ่า ท่านรู้สึกสงสารคนแก่ที่ถูกทอดทิ้งจากลูกหลาน แม่ของดิฉันไม่ช่างบ่น ท่านชอบชมเชยและหนุนน้ำใจพวกเรา ท่านจะพูดน้อย แต่ทุกครั้งที่ท่านพูดเราก็อยากฟังด้วยความยินดี วันหนึ่งแม่จะลาจากดิฉันไป แต่ความดีของแม่ได้งอกงามอยู่ในตัวของดิฉันทีละเล็กทีละน้อยแล้ว เราจะอยู่ใกล้ซัดกันเสมอไป จนกว่าเราจะได้พบกันอีก

ชีวิตแม่สอนให้ดิฉันเรียนรู้ว่า โลกนี้ดีร้ายเพียงใดและเราควรเป็นคนอย่างไรจากชีวิตของแม่ ชีวิตของแม่สลักลวดลายอันงดงามในตัวดิฉันให้เห็นความสำคัญของครอบครัว ความสำคัญของการทำอาหารและรับประทานอาหารพร้อมหน้ากัน แม่สอนว่าความรัก คือการให้ด้วยใจเมตตาไม่หวังผล แม่สอนดิฉันด้วยชีวิตว่าอย่าเลี้ยงลูกให้ได้ทุกอย่างแต่จงเลี้ยงลูกให้เอาชนะความยากลำบาก และยืนอยู่

บนขาดตนเองได้ แม่สอนดิฉันว่า แม่ที่ดีเลี้ยงลูกด้วยรอยยิ้มและคำหนุนใจและน้ำใจที่สนใจคนอื่น ๆ ถ้าสิ่งเหล่านี้สูญหายไปจากโลก โลกนี้จะโหดร้ายเพียงใด ถ้ามือของแม่ไม่มีรั้วรอยของความรักแม้ว่ามีมือ นั้นจะเรียกว่ามอมกรุ่นเพราะไม่เคยแต่งงานบ้านหรืออุ้มชูลูก ลูกน่าจะมีแต่ความเหงาใช่หรือไม่ เพราะลูกได้แต่มองจอทีวีและเกมกดไม่ได้มองมือแม่ ถ้ามือของแม่ไม่เคยวางอาหารอร่อยให้ลูกที่หิวโหย แม่ครอบครัวจะมีอาหารรับประทานแต่ลูกไม่มีความทรงจำของการล้อมวงพูดคุยกัน ลูกจำกลิ่นและรสชาติอาหารจากมือแม่ไม่ได้ ลูกจำไม่ได้ว่ารอยยิ้มของแม่เป็นอย่างไร ถ้าเป็นเช่นนั้น โลกนี้จะเป็นอย่างไร บ้านจะว่างเปล่าและเงียบเหงาเพียงใด ถ้าบ้านสามารถบันทึกเทปคำพูดได้ และถ้าเทปนั้นไม่มีคำหนุนใจของแม่เลย ลูกนั้นจะมีแรงหนุนน้ำใจชีวิตได้อย่างไร โลกนี้จะเป็นอย่างไร โลกก็จะโหดร้ายและไร้ความชื่นใจเพียงใด

การอัศจรรย์ของพระเจ้ามักเกิดในบ้าน พระเยซูรักษาแม่ยายของเปโตรในบ้าน พระเยซูเสด็จไปหาบรรดาสาวกหลังการฟื้นคืนพระชนม์ในบ้านของมาระโก พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาในห้องชั้นบนในบ้านของมาระโก อาจารย์เปโตรประกาศพระกิตติคุณในบ้านนายร้อยโครเนลิอัส การอัศจรรย์ของพระเจ้าเกิดขึ้นในบ้านของบิดาแห่งความเชื่อของเรา การอัศจรรย์เกิดขึ้นในบ้านซอมซ่อของนางโยเคเบด มารดาของโมเสส การอัศจรรย์เกิดขึ้นในทุกบ้านของคนยิว เมื่อทูตของพระเจ้าเสด็จผ่านไป บ้านที่แม่ทำหน้าที่ของแม่เป็นบ้านที่มักเกิดการอัศจรรย์ขึ้นเสมอในชีวิตของคุณ ทำให้เกิดอัศจรรย์ในคริสตจักร ในสังคม ในประเทศชาติและในโลกนี้

สิ่งที่เห็นจากแม่ในพระคริสตธรรมคัมภีร์

ใครเป็นคนสอนให้อับราฮัมเชื่อในพระเจ้า และเชื่อในคำสัญญา ซึ่งเขายังมองไม่เห็น ใครสอนให้ซารายเชื่อฟังสามี ใครสอนให้โมเสสห่วงใยชนชาติของเขา ใครสอนให้เนหะมีฮ์ร้องไห้เมื่อได้ยินถึงความหายนะของกรุงเยรูซาเล็ม ใครสอนให้โฮเซารู้จักภัยต่อภรรยาที่ไม่ซื่อสัตย์ ใครสอนให้พระเยซูเข้าใจเห็นใจคนยิวและมนุษยชาติ จะเป็นไปได้ไหมว่า บุคคลคนนั้นคือมารดาของบุคคลที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้ ในสมัยโบราณผู้ชายต้องใช้เวลาทำศึกสงครามหรือเป็นทาสแรงงาน แม่เป็นคนอยู่ใกล้ลูก สอนลูก มารดาของท่านเหล่านี้มีน้อยคนมากที่ได้รับการจารึกชื่อไว้ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ พวกเราอาจจะรู้จักนางซาราห์มารดาของอิสอัค นางโยเคเบด มารดาของโมเสส นางฮันนาห์มารดาของซามูเอล และพระนางมาเรียพระมารดาของพระเยซู แต่เราต้องไม่ลืมว่า มีผู้หญิงธรรมดา ๆ อีกมากมายที่ได้สร้างศาสดาพยากรณ์อัครสาวกและบรรพบุรุษแห่งความเชื่อของเรา สตรีเหล่านั้นเป็นแม่ธรรมดาที่ไม่ธรรมดา ลูกได้เห็นและได้ยินหลายอย่างจากชีวิตของเธอ ซึ่งทำให้เขาเหล่านั้นกลายเป็นคนของพระเจ้า ท่านก็เป็นผู้หญิงธรรมดา ๆ ที่ไม่ธรรมดาไมใช่หรือ ถ้าลูกลมองมือของท่านลูกจะเห็นอะไร ถ้าลูกฟังท่านพูด ลูกได้ยินอะไร

มือของแม่แม่แห่งระแหงแตก
ก็เพื่อแจกความทรงจำอันล้ำค่า
แม่พันผูกผูกไว้ด้วยวาจา
“เจ้าแก้วตา” “เจ้าคนดีมีน้ำใจ”
ความดีของบทความนี้ขอมอบแด่.....
คุณแม่เชื้อ หัษชะวนิช มารดาของคุณนิศย์ ภู่อี่ยม ดร.อุบลวรรณ มีชูชน คุณทัศนีย์ ญาณสิทธิ์
และคุณทวิช หัษชะวนิช เนื่องในวันแม่แห่งชาติ 12 สิงหาคม 2547

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 55 ฉบับที่ 299 กรกฎาคม – สิงหาคม
2004, หน้า 33-34.